

УДК 81'255

Бердніченко К. – ст. гр. 543

Горлівський державний педагогічний інститут іноземних мов

ФРАЗЕОЛОГІЯ У СИСТЕМНІЙ ОРГАНІЗАЦІЇ МОВИ

Науковий керівник: к.філол.н., доцент Іванова Н.А.

Серед напрямків, що активно розробляються у фразеології, не можна не зазначити, що велика увага приділяється вивченню фразеологічних одиниць (ФО), які об'єднуються загальним компонентом. Зараз широко відомі дослідження, які описують ФО з компонентами-антропомінімами, соматизмами, зоонімами тощо (Т.В. Алейнікова, Є.Р.Ратушна, Г.М. Сафіна). У своїх працях фразеологи виявляють символічний зміст ключових компонентів, міжмовні паралелі, коментують лінгвокультурологічні цінності та відображають (встановлюють) картину світу.

Більшість науковців звертають увагу на відбиття у фразеологічній семантиці своєрідності національної культури народу – носія мови. Використання методів порівняльно-історичного, зіставного та структурно-типологічного аналізу у дослідженнях фразеологічного лексикону різних мов утворює особливий розділ фразеологічної теорії – зіставну фразеологію, у межах якої аналізуються як споріднені, так і неспоріднені мови. У галузі зіставного аналізу описуються й інтерпретуються у культурологічному ключі ФО різних мов.

Формування зіставної фразеології як самостійної дисципліни у межах загальної теорії фразеології припадає на кінець 70 – х років ХХ сторіччя. Її відносна молодість та нерозробленість окремих напрямків відкриває нові горизонти вивчення ФО в різних мовах. До таких нових напрямків можна віднести зіставні дослідження фразеології романських мов, лакунарний характер яких визначає необхідність та об'єктивну актуальність дослідження, що проводиться.

Розвиток фразеології значною мірою зумовлюється поглибленим вивченням окремих груп ФО, що виокремлюються у фразеологічній системі мови на основі будь-якого провідного критерію: семантичного (план змісту), структурного (план вираження), типологічного (внутрішня форма) тощо.

Незважаючи на те, що порівняльно-зіставні дослідження у вітчизняній романістиці має багату традицію, тим не менш, на фоні вивчення загальних і специфічних фонетичних, лексичних та граматичних особливостей романських мов яскраво виявляється лакунарність досліджень окремих мовних мікросистем, до числа яких належать й фразеологічні підсистеми мов, що зіставляються.